

Liberális g?g és sértettség

2012 május 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A demokrácia fölkeant bajnokai ma Európában a magukat liberálisnak tekint? különféle csoportok, érdekszövet-ségek. Amikor ezek megnyilatkoznak, személyükben vagy csoportjaikban maga az „értelmiség” szól, hisz ?k az értelmiség, ?k értelmiségiek, a többi ösztönlény, gondolkodásra képtelen, vagyis alacsonyabb rend? tömegember.

Ebb?l egyenesen következnek, hogy ?k hivatottak vezetni az emberiséget, legalábbis Európát, mint a fels?bbrend? szellem választottjai. Ugyancsak ebb?l következ sértettségük is, ha mégsem egészen így alakul a helyzet valahol. Ha ?k emelnek hatalomba valakit, ha az ízlésük, világképük szerint, az ? szavukra hallgatva végzi a munkáját, akkor minden rendben van. Ha nem, ha valahol véletlenül a népakarat dönt, akár jól, akár kevésbé jól, akkor ott diktatúra van, egyebek?l nem is szólva.

A múlt szerdán ismét megnyilatkozott, most a Berliner Zeitung online oldalain Heller Ágnes, úgy is mint magyar állampolgár és Magyarország-szakért?, úgy is mint a világliberalizmus nagy öregje. Pontosabban: öregasszonya. Ebben még nincs semmi újdonság. Az utóbbi id?ben rendkívüli aktivitást mutat az ország és kormánya becsméréseiben.

Azon sem csodálkozhatunk, hogy éppen Berlin a megszólaltatója, hiszen jó ideje látható már az a történelmileg alapozott, furcsa szerelem, amely bizonyos német véleményformálókat Hellerrel és társaival összef?z, s utóbbiak számára maga Berlin is felettébb otthonos terepnek látszik, jól érzik ott magukat: jólét, szabadság, sajtó, Nobel-díj és a nagy lehetőség, hogy nemzetközi téren is terjesszék magvas véleményüket arról, ami Magyarországon a Gyurcsány–Bajnai-kormányok, az SZDSZ és az MSZP bukása után kialakult.

Heller Ágnes megint érdekes kijelentéseket tett. Szerinte a Fidesz „fundamentalista és fasiszta”. Ez utóbbi megállapítást unalomig hangoztatja, társaival együtt. Szerinte azért fasiszta, mert nacionalizmust szít a

társadalomban. Ha egy kormányzat vagy akárki más egy nemzet öntudatát igyekszik erősíteni, miközben sokan gazdag eszköztárral rombolják, akkor az nyilvánvaló nacionalizmus, tehát fasizmus, már-már náciizmus, tehát antiszemita. Vagyis minden, ami nem szalonképes Európában. Annyi ebből is érthető, hogy legszívesebben letörlnék a föld színéről a nemzeteket és a nemzetekhez fűződő érzéseket, mert útban vannak, mert egy nemzetek fölötti massa nekik elnyösebb lenne.

Azt már nehezebb megfejtetni, hogy Heller szerint mitől és milyen értelemben „fundamentalista” a Fidesz. Milyen fundamentalizmusról van szó? Iszlám, zsidó, keresztény fundamentalizmusról, vagy valami más fajtáról? Ez nem derül ki a nyilatkozatból. Az viszont igen, hogy Heller szerint a magyarok nagy többségének fogalma sincs az európai demokráciáról. Csak annyit tudnak, hogy „ott” gazdagok az emberek, ők meg szegények, és ezért tartják a markukat. Itt nincs semmi, ami félreérthető volna a filozófus asszonyság szavaiban. Az ő magasrendű gondolatvilágában ez a magyar nép egy alja nép, amely ezek szerint nem akar és nem is tud dolgozni, mint nyugati társai, de velük azonos színvonalon szeretne élni, sok pénzzel a zsebében. Velük szemben ők, „értelmiségiek” persze jól ismerik az európai demokráciát, s ha akad még valaki rajtuk kívül, aki értelmiségi vagy középosztálybeli, az vagy hazudik, vagy fasizta. Itt már a g?g mellé nem is a sértettség, hanem a magyar nép iránti gyűlölet és a düh társul. Az a kérdés, hogy miért. Talán azért, mert ez a nép választotta ezt a kétharmados kormányzatot. Vajon mondaná-e ugyanezt, ha még mindig Gyurcsány és balliberális szövetségesei garázdálkodhatnának ebben az országban? Aligha, pedig a kormányok, pártok jönnek-mennek, de a nép marad, ha történelmi sorsa következtében némiképpen változik is. Amint változott is, mert a Heller Ágnesék által is támogatott – akkor még nem liberális, hanem kommunista – rendszer megtette a magáét.

Ha nem tudnánk, hogy Heller Ágnes nyilatkozata egy nemzetközi síkon folytatott kampány része, ügyet sem vetnénk rá, szót sem érdemelne. A baj az, hogy Berlintől Brüsszelig és Washingtonig szervezkednek egy nagy ívű program érdekében. Eszerint móresre kell tanítani a magyarokat, a kormányukat pedig le kell váltani, és a helyére kell állítani az általuk kijelölt kormányfőt. Így áll helyre a világ rendje. Azt nem látják, vagy nem akarják látni, hogy ha valamit tehetnek valóban szélsőséges indulatok élesztéséért, akkor az ilyesféle megnyilatkozásokkal a legjobb úton haladnak abba az irányba. A felsőbbrendű „értelmiségi” elme azt is felfoghatná, hogy már nemcsak a magyarokról van szó, hanem az egész Európáról, mert népeinek egyre inkább elégük van belőlük a nyugati és a keleti térfélen egyaránt. Vagy ezt nagyon is jól tudják, csak már túlságosan hosszú nekik ez a békés időszak Európa életében? Kell már egy kis felkavaró nyugtalanság, anarchia, másfajta harc, másféle üzlet? Csakugyan, régen volt már háború az öreg kontinensen, van annak már jó háromnegyed évszázada. És hol vannak a régi jó polgárháborúk? Hol a leverhető lázadások? És hol maradnak az újfajta messiások, az új piacok és az új osztozkodások? Nem egy nyilatkozat, nem ez a nyilatkozat, de sok hasonló szereplés felborzolhatja még az európai kedélyeket.

Bíró Zoltán - magyarhirnap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
